

ватъ по единъ двама или въ по-
голъми групи, облѣчени бедно,
но чисто и спретнато, изтощени,
но все пакъ бодри и весели и
най-главното съ човѣшки погледъ
и издигнато самочувство. Вежли-
во се поздравяватъ и следъ смѣхъ
и закачки се разпрѣскаатъ изъ
залитѣ. Но повечето предвари-
телно отиватъ въ банята, дето
се изкъпватъ. Въ нѣколко мину-
ти кошерътъ забръмчава. Въ
голъмата зала едни рисуватъ,
други беседватъ живо около ка-
мината, трети пишатъ нѣщо въ
тетрадитѣ си, а отъ групата
около пияното долита хубава
мелодия. Въ читалнята — около
голъмата маса — нѣколко младежи
сериозно сж се вдълбочили въ
четене; други дирятъ нѣщо изъ
библиотечния шкафъ. И всичко
това при най-голъмата задушев-
ностъ.

Още по-живъ и напрегнатъ
е животътъ въ работилницитѣ и
въ учебната стая. Никой никого
не принуждава да работи, всѣки
работи, когато и каквото иска. Само
въ работилници, дето има много
желающи, времето се разпредѣля.
И все пакъ навсѣкжде пълно,
навсѣкжде се работи съ най-го-
лъмо увлѣчение и безъ мърка.
Не би повѣрвалъ човѣкъ, като
гледа, какъ пращи всичко отъ
работа, че тия млади хора идатъ
тукъ следъ 8—9 часова усилен
работа въ фабрицитѣ, работил-
ницитѣ и пр. и че тѣ сега „почи-
ватъ“. Съ особена страсть рабо-
тятъ тѣ рѣзба и столарство.

Разказвахъ ми, че отъ тия ра-
ботилници сж излѣзли нѣколко
прочути художници рѣзбари, де-
коратори, краснописци и пр. На
тоя клубъ дължатъ издигането
си двама съвременни добри жур-
налисти, единъ музикантъ и единъ
техникъ.

— „Вижте тамъ онзи младежъ,
когото сме привлѣкли тукъ —
каза ми моятъ събеседникъ и
посочи едно слабо, но живо и
съ интеллигентна вънкашностъ
момче. — Той бѣше отчаенъ пи-
яница. Презъ първитѣ дни той
идваше нередовно. Грубитѣ му
обноски и псувни мжчно се по-
насяха. Сега той е най-добри-
ятъ организаторъ на спестовната
ни каса, отличенъ майсторъ кош-
ничаръ, най-добриятъ приятелъ
на трезвеницитѣ...“

Въ учебната стая уатъ ан-
глийски, счетоводство, стеногра-
фия, краснопись и пр... Често въ
голъмата зала се уреждатъ кон-
церти, забави, научни сказки и
беседи и пр. Много мили и весе-
ли вечери уреждатъ членоветѣ на
клуба за родителитѣ си. Това ста-
ва обикновено въ празнични дни.
Всичко говори, че тая много-
бройна младежъ, която пълни
вечеръ тия заведения, съ нетър-
пение бърза къмъ тѣхъ и тукъ
тя се чувствува като у дома си.

* * *

Младежкитѣ клубове се управ-
ляватъ отъ самитѣ младежи чрезъ
тѣхни избраници. Свободата и
моралната самодисциплина сж съ-
здали условия, въ които само ху-